

מסכת חולין

פרק ז

א. גיד הנשה נוהג בארץ ובחוץ לארץ, בפני הבית ושללא בפני הבית, בחלין ובמקדשים. ונוהג בבמה ובחיה, בגרף של זמין ובגרף של שומאל. ואינו נוהג בעוף, מפני שאין לו כף. ונוהג בשליל. רבי יהודה אומר, אינו נוהג בשליל. וסלבו מפר. ואין הטבחין נאמנין על גיד הנשה, דברי רבי מאיר. וסכמים אומרים, נאמנין עליו ועל החלב:

ב. שולח אדם גרף לנכרי שגיד הנשה בתוכה, מפני שמקומו נפר. הנוטל גיד הנשה, צריך שיטל את כלו. רבי יהודה אומר, כדי לקיים בו מצות נטילה:

ג. האוכל מגיד הנשה כזית, סופג ארבעים. אכלו ואין בו כזית, חייב. אכל מזה כזית ומזה כזית, סופג שמונים. רבי יהודה אומר, אינו סופג אלא ארבעים:

ד. יָרַד שְׁנֵת־בִּשָּׁל בָּהּ גִּיד הַנֶּשֶׁה, אִם יֵשׁ בָּהּ בְּנוֹתָן טַעַם, הֲרִי זֶה
אֲסוּרָה. יֵצֵד מִשְׁעָרֶיךָ אוֹתָהּ. כְּבָשָׂר בִּלְפָת:

ה. גִּיד הַנֶּשֶׁה שְׁנֵת־בִּשָּׁל עִם הַגִּידִים, בְּזֶמֶן שְׁמִכִּירוֹ, בְּנוֹתָן טַעַם,
וְאִם לֹא, כֻּלָּן אֲסוּרִין. וְהִרְטָב, בְּנוֹתָן טַעַם. וְכֵן חֲתִיכָה שֶׁל גְּבִלָה,
וְכֵן חֲתִיכָה שֶׁל דָּג טָמֵא, שְׁנֵת־בִּשָּׁלוֹ עִם הַחֲתִיכוֹת, בְּזֶמֶן שְׁמִכִּירוֹ,
בְּנוֹתָן טַעַם. וְאִם לֹא, כֻּלָּן אֲסוּרוֹת. וְהִרְטָב, בְּנוֹתָן טַעַם:

ו. נוֹהֵג בְּטְהוֹרָה, וְאֵינוֹ נוֹהֵג בְּטִמְאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף
בְּטִמְאָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהֵלֵא מִבְּנֵי יַעֲקֹב נֶאֱסַר גִּיד הַנֶּשֶׁה, וְעֵדִין
בְּהֶמָּה טָמֵאָה מִתְּרַת לֶהֱנֹן. אָמְרוּ לוֹ, בְּסִינֵי נֶאֱמַר, אֵלֶּא שְׁנִכְתָּב
בְּמָקוֹמוֹ: